

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVII.

ZATURDAG den 6den OCTOBER 1849.

No. 40

OOST-INDIE.

BATAVIA, 25 Juny. De brave generaal-majoor A. V. Michiels, opperbevelhebber der 3de Balische expeditie, op het oogenblik dat hy door eene schitterende overwinning de kroon op zyne herhaalde zegeprelen zette, is door een noodlottig gewoerschot getroffen, en ten gevolge daarvan den heldendood gestorven.

Het stoffelyk overschot van den generaal is door Zr. Ms. stoomschip Etna naar Batavia gebragt, en op 1 Juny met de meeste militaire honneurs begraven geworden.

— By besluit van den Gouverneur-Generaal van 3 Juny, is Zyne Hoogheid de Luitenant-Generaal, Kommandant van het Indisch leger, Hertog Bernhard van Saxe-Weimar-Eisenach, belast met het opperbevel over de expeditie tegen Balie, terwyl het speciaal bevel over de troepen van de landmagt opgedragen is aan den Luitenant-Kolonel der infanterie J. van Swieten.

By besluit van 4 Juny, is aan den Luitenant-Kolonel der infanterie J. van Swieten, bygestaan door den kapitein-adjutant van den Minister van Staat, Gouverneur-Generaal Jhr. Ths. van Capellen, opgedragen het beleid en de behandeling van de verdere staatkundige aangelegenheden, met de tegenwoordige onderneming tegen Balie in verband staande, en zulks onder goed- en afkeuring van Zyne Hoogheid den Luitenant-Generaal, Kommandant van het Indisch leger, die met het oppertoezicht over de behandeling van de staatkundige aangelegenheden van Balie belast is.

— In de eerste dagen van de maand April jl. werd door den resident van Djokdjokarta berigt, dat zekere Pangerang Harjo Ronggo, eigen broeder van den vroegeren hoofdmitteling Dhipo Negoro, en dus ook door den broederband verbonden aan den schoonvader van den tegenwoordigen Sultan en aan vele andere prinszen van den eersten rang, sedert vele maanden leidde een gedrag, hetwelk hoogst bedenkelijke gevolgen kon hebben. Hy had relatien aangeknoopt in aangrenzende residentien, en scheen te willen stryden voor het geloof, en om zynen broeder Dhipo Negoro als Sultan op Java te brengen.

Onder deze omstandigheden heeft de resident gemeend te mogen gebruik maken van de aan hem verleende magtiging, na zich persoonlijk te hebben overtuigd, dat evenmin het bestuur van den Sultan, als de naaste betrekkingen van den Pangerang Ronggo, zyn gedrag konden goedkeuren, of voor hetzelfde durfden borg staan.

Deze werd daarop door eenen zyner naaste bloedverwanten afgehaald en overgebragt naar des residents woning, alwaar hem werd aangezegd, dat hy werd genomen in verzeerde bewaring, en waarom zulks geschiedde. Geen woord is door den Pangerang Ronggo tot verschooning ingebragt, hy gaf gewillig zyn kris af en scheen zeer gelaten in zyn lot. Kort daarna is hy, onder geleide van den eersten luit. der infanterie Labaar, langs den weg van Soerakarta, vertrokken naar Samarang, alwaar hy den 11den in staat van arrest aangekomen is.

Op deze wyze is Java, en in het byzonder het landschap Djokdjokarta, bewaard gebleven voor nieuwe woelingen en is gehandhaafd het gezag van den Sultan, hetwelk door deze poging meer nog, dan dat van het gouvernement zou zyn bedreigd.

— Ofschoon men zich vleijen mag, dat na de overmeestering van Djagaraga, nadat de radjas van Belling en Karang-Assam ontrooud en waarschynlyk, even als de goestie Djelantiek, gedood zyn, en na de nu laatstelyk te Soengie Lawas en Kasoemba plaats gehad hebbende tuchtiging van Kloukong, de Balische geschillen, zonder verdere bloedvergieting, zullen kunnen worden beslecht, zoo is echter het tegendeel nog mogelyk. In het vooruitzicht van die mogelykheid, en om in allen gevalle de onderhandelingen tot eene

eindregeling te doen komen, en aan dezelve meer klem by te zetten, worden ter vervanging en aanvulling van de zieken, zoo te Batavia als te Soerabaya, eenige versche troepen, onder welke de kompagnie walbusschutters van het eerste bataljon infanterie te Batavia, en de helft van het 14de bataljon te Soerabaya ingescheept, ten emde Zyne Hoogheid den Opperbevelhebber, by zyne komst op Balie, te vergezellen, terwyl eindelyk het vereischte wordt voorbereid, om, zoo het noodig ware, de strydkrachten nog meer te versterken en tot afdoening van zaken te geraken.

Zyne Hoogheid de luitenant-generaal kommandant van het Indisch leger heeft zich op 15 dezer ingescheept aan boord van Zr. Ms. stoomschip Etna, by ongesteldheid van den luit. ter zee der 1ste kl. J. A. C. Eschauzier, gekommandeerd door den luit. ter zee 2de kl. J. G. de Man en bestemd naar Soerabaya. Op dit stoomschip is reeds ingescheept de kompagnie walbusschutters en voor zoo ver by aankomst te Soerabaya geen ander stoomschip beschikbaar mogt zyn, zal de Etna, welke waarschynlyk in den ochtend van 8 Juny Soerabaya zal bereiken, op sleeptouw-nemen het vaartuig, op hetwelk ingescheept zal worden het halve 14de bataljon, aldaar aanwezig.

EXPEDITIE TEGEN BALIE.

PADANG (BALIE), 26 Mei. Het is met een diep gevoel van smart, dat ik de eer heb Uwe Exc. kennis te geven van het overlyden van onzen opperbevelhebber de gen.-majoor A. V. Michiels, aan de gevolgen eener wond, met beenverbryzeling, die Z. H. E. Gestr. in den nacht van den 24 op den 25sten te Kasoemba heeft bekomen. Voor deszelfs overlyden, slechts weinige uren na de verwonding, had de generaal nog eene amputatie ondergaan, ter hoogte van de regterdy.

Ik moet echter de berigten wat langer opvatten, om Uwe Exc. meer duidelykheid te geven.

In den avond van den 23sten kregen de troepen last den volgenden dag naar Kasoemba op te rukken. Twee kompagnien van het 7de bataljon infanterie moesten te Padang achterblyven, tot bewaking der vivres-magazynen, terwyl een bataljon marine-soldaten, sterk 600 man, onder de bevelen van den kapitein ter zee Bouricius, den togt zoude vergezellen.

Op eenen korten afstand noord-oostelyk van Kasoemba, ligt een tempel (tampat dewa), soengej lawas genaamd, die als de heiligste tempel van gansch Balie bekend is.

De Kloukongers hadden besloten denzelven te verdedigen met al de hardnekkigheid, welke de geestdryvery en het geloof aan dat heiligdom hun ingaf. De tegenstand was inderdaad dapper, hoezeer dezelve niet van langen duur konde zyn, alzoo de vyand weinige vuurwapenen had. Na eenige wanhopige aanvallen met de lans werd de tempel veroverd.

De troepen marcheerden dadelyk tot den aanval van de kampong vooruit, in welke de vyand aan alle zyden groote massa's volk vertoonde.

Het 3de batalj. infanterie met het batalj. marine-soldaten en eene halve zesponder battery ging langs het strand. Het linker-halve 5de batalj., het 7de en het 13de bat. infanterie met de kompagnie sappeurs en eene sectie der berg-battery met twee handmortieren, gingen door de kampong.

Het eerstgenoemde gedeelte werd door de Balinezen met groote onverschrokkenheid ontvangen, maar toch, gedeeltelyk door het blikkendozen-vuur, gedeeltelyk door het vuur der tirailleurs, met groot verlies verdreven.

De andere troepen déboucheerden in eene vlakte, na den vyand, die herhaalde malen met gevelde lans stormde, dwars door de kampong voor zich uit te hebben gedreven. Zy vonden aldaar nagenoeg een getal van 6 à 7000 Balinezen in massa opgesteld.

De drie bataljons infanterie échelonner-

den zich met bataljons in divisie-kolomes, bereid om het carré te vormen, indien de overmagt des vyands elk bataljon op zich zelf daartoe mogt noodzaken. In deze orde marcheerden zy den vyand te gemoet met de artillerie en sappeurs in hun midden.

Een aanval des vyands op den regtervleugel werd teruggeslagen en de vyand allerwege verdreven. Deze dag was, wat de hardnekkigheid van den tegenstand en de schoonheid van de manoeuvres betreft, niet de minste van die, waarop de opperbevelhebber zich tydens deze expeditie heeft kunnen beroemen.

Het was ruim drie ure in den namiddag toen de troepen de voor hen bestemde woningen betrokken; er werd last gegeven, dat, gedurende den nacht, alles gekleed en gewapend zoude moeten slapen, en deze voorzorg was niet overbodig.

Ten drie ure 's nachts werd by het 7de bataljon infanterie, dat zuidelyk van de overige troepen (aan des vyands zyde) was opgesteld, alarm geslagen, dat onmiddelyk door alle bataljons herhaald werd.

Een verdoovend geschreeuw, door de Balinezen aangeheven, en het geweevuur van alle onze posten, kondigden eenen nachtelijken aanval des vyands aan.

Van de uitgestrekte kampong was alleen de kom—de omgeving van de bazaar—bezet. Langs den breeden weg, die voorwaarts van het 7de bat. inf. lag, kwamen ontelbare drommen Bali. Ten onder het geroep van: amokh! amokh! vooruit. Een à twee huizen, die zy de onhandigheid hadden gehad, om zelf in den brand te steken, verlichtte het terrein, waarop zy aankwamen, hetgeen de bergbattery gelegenheid gaf op 60 passen een kogelschot te doen, dat velen deed vallen en de anderen deed wankelen.

Maar driemaal herhaalden zy den aanval en driemaal werden zy op dezelfde wyze afgeslagen. Toen wendde de vyand zich regts, maar stuitte op het marine-bataljon, dat met even veel onverschrokkenheid en een goed vuur hem ontving. Op 6 à 7 punten tegelyk deed de vyand zynen aanval, en déboucheerde eindelyk, begunstigd door de duisternis en lokale kennis, in het midden der kampong, regt op het hoofdkwartier. Op dit oogenblik, circa 4½ uur, bekwam de opperbevelhebber een schot, dat hem dadelyk deed neerzygen.

Maar, zoo het den vyand ook al gelukte in de kampong door te dringen, overal vond hy verdedigers, zoodat hy genoodzaakt was, met veel verlies af te trekken.

Indien ik de stoutheid des vyands bedenke, die midden in een sterk bezet kampement doordringt, en verscheidene der onzen reeds met de lans nedersteekt, dan moet ik my verwonderen over het onbeduidende verlies dat wy geleden hebben, hoezeer ook de gevaarlyke verwonding van den opperbevelhebber een zeer kostbaar verlies is.

Maar tevens moet ik den bedaarden moed onzer troepen roemen, die allerwege om ingeld, door het verdoovend geroep van amokh! amokh! dat welligt een uur aangehouden heeft, geen oogenblik aan het wankelen zyn gebragt. Vooral het 7de bataljon en de bergbattery, die den eersten, en zeker den voornaamsten aanval gehad hebben, verdienen speciaal hier genoemd te worden.

By het aanbreeken van den dag was de vyand verdwenen, maar de brand, die door hem verwekt was, had zich intusschen voortgeplant. De generaal werd ten 7½ ure, onder geleide van eene kompagnie infanterie en een detachement kavallerie, naar Padang weggebragt. Hy werd dadelyk geamputeerd, maar ten 11 uur des avonds gaf hy den geest. Dit verlies wordt door ons allen diep gevoeld.

Door het verlies van den opperbevelhebber moesten de plans grootendeels worden gewyzigd. De generaal had naar Kloukong willen marcheren, en na gekwetst te zyn, heeft hy my die beweging nog aangeraden. — Maar het aanvankelyk plan was alleen ge-

(Verloft op de vierde bladzyde.)

Uit eenen brief aan een handelhuia alhier
opgedagte Barbados 8 September 1849,"
omneenen wy het volgende:—

"De onlangs door het Britsche Parlement
aangenomene Navigatie Wet zal met primo
January 1850 in werking komen. By de
zelve worden vaartuigen onder alle vlaggen
in de havens van de britsche bezittingen toe-
gelaten, en goederen, voortbrengselen van
alle landen mogen er ingevoerd en van daar
naar alle plaatsen uitgevoerd worden, met
uitzondering van den kusthandel. In deze
voordeelen kunnen de Nederlandsche vaar-
tuigen deelen, daarom hebben wy het genoe-
gen U dit bericht mede te deelen met aanbie-
ding van onze dienst op dit eiland, aan U en
uwe vrienden, enz."

Uit het Algemeen Handelsblad tot den
28 Augustus jl.

WEENEN, 18 Aug. De gewigtige tyding
van de onderwerping van Görgey met zyn
leger aan den Oostenrykschen generaal be-
vestigd zich in allen deele. Vilagos, alwaar
hy zich overgegeven heeft, ligt ten N. O. van
Arad, zoodat Görgey in vier weken een
marsch van ongeveer 150 mylen te midden
van de grootste moeilijkheden en steeds
door de overmagt bedreigd, heeft afgelegd.
Een verzuim van 24 uren van zyne zyde
moet hem in de noodzakelykheid van dit be-
sluit gebragt hebben, daar het hem anders ge-
lykt was zich te vereenigen met de van Te-
meswar teruggedrongene leger van Bem,
die zeer aanzienlyk is. Men verzekert, dat
Görgey reeds vroeger voorstellen zoude ge-
daan hebben aan Prins Paskewitsch, om zich
te onderwerpen, onder voorwaarde van am-
nestie, maar dat de maarschalk gezegd had,
dat hy slechts in last had den opstand te on-
derdrukken, en dat de amnestie alleenlyk van
den Keizer van Oostenryk konde uitgaan,
weshalve hy hem naar den baron Haynau
verwezen heeft. Deze laatste moet onder
voorbehoud der verdere beschikkingen des
Keizers, Görgey's onderwerping aangenomen
hebben. Voorts werden nog omtrent
deze belangryke gebeurtenis de volgende by-
zonderheden gemeld. Te Arad werd een
grote krygsraad gehouden, aan welken on-
der anderen Görgey, Kossuth en Bem deel
namen. Görgey nam het woord en verklaar-
de, dat volgens zyne overtuiging de Magya-
arsche zaak verloren en verdere tegenstand
vruchteloos was en slechts de ondergang des
lands zoude veroorzaken. Dadelyk vormde
zich eene magtige party, welke zich aan Gör-
gey aansloot en op onderwerping aandrong.
Onder de 30- á 40,000 man, welke in de de-
pêche betreffende de overgave vermeld wor-
den, bevindt zich niet alleen het korps van
Görgey, maar ook een groot gedeelte van
het by Temeswar teruggedrongen beleger-
ingskorps. De meest gecompromitteerden,
als Kossuth, Bem en de leden van het opge-
jaagde parlement, sloegen dadelyk den weg
in naar Orsova en moeten reeds op Turksch
grondgebied aangekomen zyn. Men zegt,
dat Kossuth de rykskleinoodien, waaronder
de Hongaarsche rykskroon, heeft medegenomen.
Görgey heeft zich overgegeven onder
voorwaarde, dat de opperbevelhebber voor
hem by den Keizer in de bres zoude springen.
Men wil ook, dat tot het besluit van
Görgey veel heeft bygedragen, dat de huzar-
en-regementen, die reeds lang den stryd
moede waren, uitdrukellyk geweigerd heb-
ben verder te gehoorzamen.

Het valt niet te ontkennen, dat deze onder-
werping van Görgey allergewigtigst is en by-
na gelyk gesteld wordt met het eindigen van
den Hongaarschen oorlog. Görgey, die zich
door zyne edele hoedanigheden en groote ta-
lenten tot den nationalen held der Magyaren
had verheven, wiens heldenmoed en ridderly-
ke geest zelfs door de vyanden bewonderd
werden en zyn heldhaftig volk tot de hoogste
geestdrift opvoerde, heeft door zyne onder-
werping den doodsteek toegebracht aan den
Hongaarschen opstand, te meer daar de glans
van zyne bedryven ook den roem van Kos-
suth hadden begonnen te verduisteren. Men
verwacht nu en meldt ook reeds als werke-
lyk geschied zynde, dat het voorbeeld van
Görgey door Klapka en Aulich zal gevolgd
worden. Vetter en Perczel en de andere
Hongaarsche generalen zyn wel onvermoei-
de partygangers, maar geenzins zulke gene-
ralen en volleerde leger-aanvoerders als Gör-
gey algemeen erkend wordt. Dembinski en
Bem vonden als Polen niet gelyken byval on-
der de Hongaren, welken Görgey in zoo hoo-
ge mate by hen bezat.

— 19 Aug. De gewigtige gebeurtenis
van de onderwerping van Görgey, welke
gisteren op grond van eene telegrafische de-
pêche gemeld werd, wordt thans ook door
een Russisch bulletin medegedeeld. Er
bleef trouwers geen twyfel over omtrent de
waarheid van deze tyding, maar het Russi-

sche bericht verschilt in zoover van dat van
Haynau, dat, terwyl deze laatste alleen van
eene onderwerping op genade en ongenade
sprak, het Russische bulletin meldt, dat
Görgey by zyne onderwerping alleen de
wapenen nedergelegd heeft voor het Russi-
sche leger. Hieruit schynt te blyken, dat
Görgey zich niet aan Haynau heeft willen
overgeven, maar veeleer aan den Russischen
veldmaarschalk Paskewitsch de voorkeur
heeft gegeven. Paskewitsch meldt in ge-
noemd bulletin, dat Hongarye aan de voeten
van den Keizer ligt, dat het Hongaarsche le-
ger voor het Russische leger de wapenen ne-
dergelegd heeft, dat de Russische troepen
onder Rüdiger de Hongaren omsingelen, dat
hy zelf met den opperbevelhebber van het
Oostenryksche leger omtrent de verdere
maatregelen, ten aanzien van de onderwor-
pen Hongare, in overleg wil treden, en dat
Görgey in het Russische hoofdkwartier tot
op nader bevel van den Keizer van Rusland
zal blyven. Uit een en ander schynt te bly-
ken, dat Rusland in de kapitulatie van Hon-
garye de hand gehad heeft en welligt reeds
te voren de bedingen voor zyne hulp ge-
maakt heeft.

— 20 Aug. Overigens bevestigen de offi-
ciele rapporten hetgeen wy gisteren van de
voornaamste gebeurtenissen op het tooneel
des oorlogs gemeld hebben. Verder ver-
neemt men het volgende:

Rüdiger ging den 8sten met zyn korps van
Grootwardein naar Arad; Prins Paskewitz
volgde zelf niet het hoofdkorps. Rüdiger be-
reikte den 10den zonder slag of stoot Ris
Jeno en vereenigde zich met de voorhoede
van Haynau, welke te Tot Komlos stond.—
Haynau, die straalsgewyze tegen Temeswar,
Arad en den tusschen gelegen straatweg op-
rukte, behaalde op dien dag eene overwin-
ning voor Temeswar. Görgey, met wien zich
de vlugtende overblyfselen van de by Szöreg
en Temeswar geslagen legers hadden vereen-
igd, werd door eene magt van ongeveer 140-
000 man omsingeld, in het front door Paske-
witsch, in de linkerflank en in den rug door
Haynau en de troepen van den Banus, en in
de rechterflank bedreigd door de troepen, die
uit Zevenbergen kwamen opzetten. Hy was
aldus letterlyk op een terrein van naauwelyks
een vierkante myl door overmagtige troepen in-
gesloten, en Arad was het eenige, waarop hy
steunde, welks wil echter elk oogenblik te
wachten was. Door de kapitulatie van Gör-
gey en de overgave van Arad beheerschen
thans de verbondene legers de Theiss- en Do-
naulanden volkomen; zy houden de Maros
en de zuidelyke helling van het Banaat ge-
beigte bezet en staan daardoor in eene sterke
positie by de militaire grenzen, zoodat de
by Orsova staande vyanden onmogelyk offensief
kunnen te werk gaan. Het Magyar. le-
ger, dat op ongeveer 120,000 man geschat
wordt, heeft door de kapitulatie van Görgey
zyn kern verloren. Te Arad legden 6000
man de wapenen neder, en by Orsova staan
nu nog omstreeks 25,000 man; onder Aulich
bevinden zich omstreeks 6000 man by het
Plattenmeer; in de Waaglanden stroopen
6000 man en in Zevenbergen 15000 man.—
Daar eene byentrekking van de onderschei-
dene troepen thans byna niet denkbaar is, kan
men den Hongaarschen oorlog nagenoeg als
geëindigd beschouwen. Volgens de jongste
berigten heeft Paskewitsch uit Arad een sterk
korps naar Zevenbergen gezonden, om den
eengzins in het naauw gebragten generaal
Lüders te hulp te komen.

Men verzekert van eene geloofwaardige
zyde, dat de met Görgey getroffene schikking
geheel van militairen en geenzins van staat-
kundigen aard is.

Men spreekt van proclamatiën, welke Kos-
suth en Görgey aan de Hongaarsche natie
uitgevaardigd hebben; in de eerste maakt
Kossuth bekend, dat de drang der omstan-
digheden hem genoopt heeft, het lot van Hon-
garye in handen van de generalen te leggen;
in de tweede moet Görgey de redenen ont-
wikkelen, waarom hy aan vredes-ondershan-
delingen hoven eene beslissing door de wa-
penen de voorkeur geeft.

Overigens ontbreken nog altyd nadere by-
zonderheden over de katastrofe by Vilagos.
Sommigen willen, dat men de bron der jong-
ste gebeurtenissen te Warschau moet zoeken,
en dat de tegenwoordige schikking slechts
een gevolg is van vroegere onderhandelingen.
Anderen trekken dit in twyfel, daar het niet
het karakter der Russische politiek is met
den opstand te onderhandelen. Volgens an-
deren heerschte in den laatsten tyd geenzins
de beste verstandhouding tusschen Kossuth en
Görgey en de correspondentie, die na den
slag by Schäsburg buit gemaakt is, schynt dit
vermoeden te bevestigen. Verder verzekert
men, dat Görgey tot zyn besluit gekomen is
voornamelyk door het verlangen, om verder
bloedvergieten te voorkomen.

— 21 Aug. De Banaat is geheel van
Hongaren gezuiverd.

Een der dagbladen bevat twee belangryke
proclamatiën, welke men als het besluit der
Hongaarsche omwenteling kan beschouwen.
De eerste is door Kossuth en het ministerie
ondertekend en bekleedt den generaal Gör-
gey met eene onbepaalde dictatuur. De
tweede is door Görgey geteekend en heeft
de strekking, om de bevolking terug te hou-
den van verdere gewelddadige ondernemingen
en tot den vrede geneigd te maken.

Terwyl nog altyd de Weener biaden gee-
ne verdere byzonderheden mededeelen aan-
gaande de overgave van Görgey, bevat een
tweede bericht uit Warschau van den 20sten
het 19de bulletin van Paskewitsch uit Beret-
tio Uifalos van den 14den en eenige meerde-
re byzonderheden dienaangaande. Hieruit
blykt, dat Görgey, ingevolge afspraken met
Rüdiger, met zyn korps uit Arad naar Szello-
sz getrokken is, alwaar het nederleggen
der wapenen zoude plaats hebben. Den 13
naderde Görgey aan het hoofd van zyn staf
ons leger, dat het zyne geheel gewapend te
gemoet trok. Görgey herhaalde nogmaals
aan den generaal Rüdiger, dat hy zich son-
der eenige voorwaarde onderwierp en slechts
eene gunstige voorspraak van den generaal-
veldmaarschalk verzocht, hetgeen hy wederom
niet als voorwaarde, maar als genade
deed voorkomen. Hierop maakte Görgey
zich gereed; zich en zyne troepen over te ge-
ven, hetgeen ten 4 ure des namiddags plaats
had. In het geheel hebben de wapenen ne-
dergelegd: 11 generalen, 20,000 man infan-
terie, 2000 man kavallerie en daarby 130
stukken geschut. Toen Görgey onze troe-
pen naderde, riep hy uit: Wat kan men
niet met zulke troepen ondernemen en uit-
voeren! Görgey gaf nogmaals zyne bercid-
willigheid te kennen, om de onderwerping
der overige troepen te bewerken. Kort
daarop onderwierp zich de vesting Arad.—
Den 14den keerden de troepen van Rüdiger
naar hunne vroegere positie terug, de voor-
hoede naar Szymand en het hoofdleger naar
Kisch-Juro. Het korps van Görgey begooft
zich naar Grootwardein.

— 23 Aug. Omtrent Komorn wordt ge-
meld, dat de belegerden slechts onder voor-
waarde van eene volledige amnestie, ja zelfs
van herstel in active keizerlyke dienst van al
de ambtenaren en officieren, tot overgave be-
reid zyn. In het tegenovergestelde geval zou-
de men de vesting tot den laatsten man ver-
dedigen en in het uiterste geval haar in de
lucht doen springen. Overigens is de ge-
meenschap met Pesth weder vry en zelfs is
de gewone post communicatie tusschen Wee-
nen en Temeswar hersteld.

De W. Zig. deelt thans het volgende be-
rigt, ten vervolge op de telegrafische depêche
aangaande de onderwerping van Görgey,
mede. Uit deze officiele berigten blykt, dat
Görgey, na de nederlaag by Waitzen, by her-
haling pogingen had aangewend, om met de
Russische legerhoofden in onderhandeling te
treden, welke echter niet in aanmerking wer-
den genomen. Den 11den echter schreef
Görgey uit Arad aan Rüdiger en bood aan,
om zich ten gevolge van de ontbinding der
voorloopige regering met zyn korps onvoor-
waardelyk te onderwerpen aan den Keizer
van Rusland. Ook gaf hy als zyne meening
te kennen, dat ook de overige legerhoofden
zyn voorbeeld zouden volgen. De Prins Pas-
kewitsch gaf aan dit aanbod gehoor, om ver-
der bloedvergieten te voorkomen, en gelaste
Rüdiger met zyn korps de opstandelingen in
te sluiten en hen te ontwapenen. De 138 ka-
nonnen, welke aan het korps van Görgey
werden ontnomen, zyn in Grootwardein ge-
bragt, en de Prins Paskewitsch heeft maat-
regelen genomen, dat de opstandelingen, die
zich hebben overgegeven zoo spoedig moge-
lyk tot beschikking van hun wettigen Heer,
den Keizer van Oostenryk, worden overge-
leverd.

De by Orsova byeen getrokken Hongaren
schynen den stryd te willen voorzetten.

Men heeft de echtheid der onlangs open-
baar gemaakte proclamatiën van Kossuth en
Görgey in twyfel getrokken. Deze twyfel
was echter ongegrond. De baron Haynau
heeft beide stukken uit zyn hoofdkwartier
Temeswar 14 Aug. ter openbare kennis ge-
bragt met de byvoeging, dat zelfs de opper-
ste hoofden van den opstand alle hoop op het
welgelukken hunner zaak beginnen op te
geven.

De adjudant des Keizers, graaf Grünpe, is
naar Temeswar vertrokken met de definitieve
bevelen van den Keizer, betreffende de on-
derworpene Hongaren.

De Presse wil weten, dat de voorwaarden
der capitulatie van Görgey zyn: integriteit van
het koningryk Hongarye, volkomene amnestie,
behalve voor 5 personen, die bovendien reeds
passen voor buitenslands hebben bekomen.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

grond op een denkbeeld van weinig of geen tegenstand, de positie van Soengej lawas uitgezonderd. De fanatieke houding der vyands, het geheele gemis van de reeds lang verwachtte berigten onzer bondgenooten, dat ook reeds by den opperbevelhebber een denkbeeld van verraad, of minstens van onwil, had doen ontstaan, maakte dezen togt onmogelyk, te meer, daar wy niet hadden kunnen vooruitrukken, zonder Kasoemba sterk bezet te houden, om de communicatie met onze basis open te houden.

Ik had te Kasoemba kunnen blijven, en dit zelfs zonder dadelyk gevaar, daar het wel niet te verwachten was, dat d' vyand eenen tweeden nachtelyken aanval zoude wagen; maar het in bezit houden van deze kampong was voor my van geen dadelyk belang, daar de regeling der politieke aangelegenheden, door Uwe Excellentie's instructie van den 1 Maart La. L. geheim, niet op my was overgegaan; en te meer dewyl de kampong allengs allerwegen in den brand geraakte.— Het meereendeel der opper-officieren hadden het initiatief genomen, om my op de moeijelykheid der bezetting van de kampong opmerkzaam te maken.

Daar het bovendien maar al te blykbaar was, dat de troepen rust noodig hadden, dat zelfs het marine-bataljon door den marsch van den vorigen dag van vermoeyenis was uitgeput, keerde ik naar Padang Cove terug.

Naar hetgeen de opperbevelhebber my zelf gezegd had, bestouden er alle consideratien, om den Dewa-agong van Kloungkong in functie te laten. Zyne favoriet amokh-plaats (Soengej lawas) was veroverd, zyne legermagt verslagen, en zyne versterkte kampong ingenomen; de tuchtiging was inderdaad volbragt, al konde dezelve dan ook niet tot de uiterste grenzen gebragt worden.

Wy bleven intusschen tot 11 ure des morgens in positie, om elk denkbeeld van eenen gedwongen terugtocht weg te nemen. Ten 11 ure rukten de troepen by échelons naar Soengej lawas en zoo verder naar Padang-Cove terug.

Ik zend met dit rapport Uwer Excellentie's adjudant, Jhr. Th. van Capellen naar Batavia, om alles aan te vullen wat aan dit rapport ontbreekt, en de verdere bevelen van Uwe Exc. omtrent de expeditionaire troepen, ook die welke te Beliling zyn uitgezonden, te ontvangen.

Ik hoop, dat ik op het verrigte de goedkeuring van Uwe Excellentie zal mogen verkrygen. Had ik slechts myne neiging gevolgd, dan had ik welligt gepoogd, om te voltoojen, wat door den opperbevelhebber begonnen was. Dit ware echter slechts zucht naar roem geweest, welligt met opoffering van groote belangen.

Ik heb myne neiging ten offer gebragt aan de noodwendigheid, om zoo min mogelyk nieuwe offers te brengen voor eene taak, die eigenlyk reeds met de verovering van Karang-Assam volbragt was, daar toch de gezamentlyke Balinesche Vorsten voor den tegenwoordigen Dewa-agang geintercedeerd hadden.

Het getal der dooden by dezen togt is geweest: de opperbevelhebber, de 1ste luit. J. W. H. Sindicus van het 5de bat. infanterie, de luit. ter zee 1ste klasse, Noubuis, beiden op den marsch gestorven, ten gevolge van de vermoeyenissen, benevens vier onder-officieren en soldaten; de gekwetsten zyn: de officier van gezondheid 3de klasse Scheiner, van de landmagt, de officier van gezondheid Everts, van het marine-bataljon, de 2de luit. J. A. Daniels, van het 5de bataljon, en 25 onder-officieren en manschappen.

De laatste berigten luiden, dat de Radja van Beliling benevens de Goestie Djilantiek het leven verloren hebben; welke tyding echter nog bevestiging noodig heeft.

De Luitenant-Kolonel VAN SWIETEN.

PADANG (BALIE), 3 Juny. Indien het my smartelyk geweest is in myn vorig rapport van den 26sten Mei ll. No. 292, eene treurige tyding te moeten mededeelen, thans is het my aangenaam, die door eene verblydende te kunnen doen volgen, namelyk: het aanbod eener onvoorwaardelyke onderwerping, welke de Dewa Agong van Kloungkong, benevens de Radja's van Gianjar en Mengoei gedaan hebben.

Na het vertrek van Zr. Ms. stoomschip Etna naar Batavia, en na dat alle voorzorgen genomen waren, die voor eene goede bewaking en de verzekering van de rust onzer troepen vereischt werden, liet op den 20sten Mei, door tusscheenkomst van de Goestie Gedeh Rai, kommandant der Lombosche troepen, en voorloopig het ryk van Karang-Assam besturende, zendelingen naar Kloung-

kong rigten, om den Dewa Agong te doen weten, dat het Nederlandsche gouvernement, volkomen gezegevierd hebbende in deszelfs bedoelingen, om de vorsten te tuchtigen, die aan hetzelfde vyandig zyn, gelyk ook de Dewa Agong van Kloungkong dit had bespeurd in de nederlaag, die zyne strydmagt te Soengej Lawas en te Kasoemba had ondergaan, het Gouvernement niet te min in het belang des volks, een einde willende maken aan het verdere bloedvergieten, als een edelmoedige vyand den Dewa Agong aanbod, om nog by het Gouvernement in onderwerping te komen, onder belofte alsdan op den zetel van Kloungkong te zullen blijven, met mededeeling tevens, dat indien binnen den tyd van acht dagen geen voldoende antwoord zoude zyn gekomen, onze magt andermaal, en dan vereenigd met die van Lombok, zoude oprukken, en dat dan Kloungkong een gelyk lot als Kasoemba zoude ondergaan.

Deze bedreiging werd ondersteund door eene expeditie, die Zr. Ms. stoomschip Hecla, op myn verzoek, met goed gevolg, naar Soengej Lawas gedaan heeft, om de Balinezen, die aldaar op nieuw post gevat hadden, te verdryven, en hen meer bekend te maken met de middelen van uitvoering, die wy bezitten, om hen van allerwege te teisteren, in geval een tweede togt naar Kloungkong noodig mogt zyn.

Op myne boodschap kwam den 1sten Juny het antwoord: dat de Dewa Agong van Kloungkong, benevens de Radjas van Gianjar en Mengoei, eene byeenkomst verzochten met den Goestie Gedeh Rai, die in den morgen van den 2den Juny te halverwege hier en Kasoemba in het gebergte, zoude plaats hebben. Goestie Gedeh Rai verzocht en verkreeg daartoe myne toestemming, met de opdracht, dat, indien de stemming dezer vorsten mogt wezen, gelyk ik dit verwachtte, hy ze dan uitnoodigen moest, om in de vergadering te verschynen, die omstreeks den 6den dezer zoude plaats hebben. Ik had namelyk al de bevriende, of in onderwerping gekomene Vorsten bescheiden, om den 6den Juny aanstaande by my te komen, met het doel, om by de terugkomst van Zr. Ms. stoomschip Etna met de bevelen van Uwe Excellentie, dadelyk tot eene afdoening van zaken te komen, wyl de ontbieding der Vorsten van Niombong, Beliling, Mengoei ruim zes dagen vorderde.

In de byeenkomst, op den 2den dezer gehouden, is namens den Dewa Agong van Kloungkong—die zich wegens zyne jonge jaren heeft verschoond in persoon te komen—deszelfs neef verschenen, Tjokorda Rai, terwijl de Radjas van Gianjar en Mengoei in persoon zyn gekomen.

Zy hebben beloofd, zich te zullen onderwerpen aan de voorwaarden, die het gouvernement hun zyn opleggen; met de nieuw ingestelde regeringen in vrede te willen leven, en aangenomen, om in de eerstkomende vergadering op den 6den dezer te verschynen.— Zy waren overigens vergezeld van een klein getal volgelingen, en hadden niets van de arrogante wyze van ontmoeting, die te Singaradja en te Sangsiet de Vorsten van Karang-Assam en Beliling door het medenemen hunner strydbare magt hadden aan den dag gelegd. Ik wil hopen, dat zy in die goede gezindheden zullen blijven.

Volgens de informatien, die de zendelingen van Goestie Gedeh Rai ingewonnen hebben, by hun gezantschap naar Kloungkong, zoude het verlies der Balinezen op den 24sten en 25sten Mei geweest zyn duizend dooden en acht honderd gebleeserden. Dit getal komt goed overeen met de schatting, die wy daarvan gemaakt hebben. Dat de verhouding der dooden grooter geweest is, dan die der gekwetsten laat zich verklaren door den korten afstand, waarop de vyand steeds onder het bereik onzer vuurwapenen is geweest. Onder de gesneuvelden zyn vele hoofden, onder welke, zegt men, de Radja van Gelgel behoort.

In myn vorig rapport had ik de eer Uwe Exc. mede te deelen, dat de Radja's van Karang-Assam en Beliling, benevens de Goestie Djilantiek het leven zouden hebben verloren; dat dit bericht evenwel nog bevestiging vorderde. Deze bevestiging is verkregen door het vertoonen der drie krisen, welke Goestie Gedeh Rai van Lombok hier gebragt heeft. Een derzelve had aan de schede, sporen eener lanssteek, die op de kris was afgestuit.

De aanval, die op den 17, 18 en 22sten Mei door Badong op Mengoei gedaan is, was volgens schryven van den Heer Lange, van 26 Mei ll., met eené nederlaag geëindigd, waarby Badong totaal teruggeslagen was en een verlies van 30 dooden en 100 gekwetsten had gehad. Dit had te Badong groote ver-

slagenheid verwekt, welke nog vermeerderd was door de zekerheid, dat Radja Pang van Gianjar de zyde van Badong verlaten en die van Kloungkong gekozen had.

Uit de berigten, die wy van onderscheidene zyden bekomen hebben, is het dan ook thans met zekerheid bekend, dat de radja Pang van Gianjar, dien wy onzen bondgenoot waanden, den Dewa Agong van Kloungkong met 4000 man is te hulp gekomen.— Welk contingent Tabanan en Mengoei geleverd hebben is niet bekend geworden.

Ik heb de eer Uwe Exc. aan te bieden eenen staat der officieren, onder officieren en manschappen, welke wegens hunne verrichtingen op 24 en 25 Mei vermelding verdienen en van eenige anderen, die voor hunne verrichtingen op 15 en 16 April, verzameld waren te worden vermeld. Het bekend maken in de courant van de naamlysten dergelyken, die vroeger aan Uwe Exc. gesignaleerd zyn, doet my aan Uwe Exc. de bede rigten, om op gelyke wyze ook de namen te publiceren van hen, die op deze staten voorkomen.

Met den toestand der zieken gaat het niet ongunstiger; zoo de wending ook niet geheel voordeelig is, is de ziekte ook niet toegenomen. Wy hebben echter het afsterven van den kapitein J. Vorstenbos, van het 13de bataljon infanterie en den officier van gez. L. Stabel te betreuren.

Op den 30sten Mei zyn te Padang teruggekomen de luit.-kol. C. A. de Brauw, chef van den staf, en de majoor F. J. Sorg, die hunne dienst dadelyk weder aanvaard hebben.

Het zal U. Exc. aangenaam zyn om te vernemen, dat er tusschen marine en landmagt eene wenschenswaardige eensgezindheid bestaat, zoodat van de zyde der marine niets dan medewerking ontmoet wordt, om aan het algemeen doel deel te nemen.

VAN SWIETEN.

BATAVIA, 19 Juny De op 6 Juny te Padang bepalde conferentie der vorsten was tot den 10den uitgesteld, in afwachting van de terugkomst van Zr. Ms. stoomschip Etna en van de aankomst der vorsten, die tot dat einde aanzienlyke afstanden moesten doorloopen.

Intusschen was aldaar aangekomen de Rengga of Ryksbestuurder van Beliling, terwijl de Dewa Agong van Kloungkong in eene brief van den 5den herhaald had zyn geëigendheid, om zich aan het Nederlandsche gouvernement te onderwerpen; en de Radja van Gianjar had doen weten, dat hy, de party gekozen hebbende van Kloungkong, doen zoude wat deze doen zal.

De troepen bewaarden eene dreigende houding, welke op den gang der onderhandelingen geenen kwaden indruk had.

Uit een later rapport van den Hertog van Saksen Weimar, gedagteekend: Beliling, 18 Juny 1849, blykt nog, dat de troepen successively naar Padang aan de Cove waren getourneerd en dat het laatste corps den 17 des ochtends ten 7½ ure geëmbakeerd was. De Hertog zelf was den 17den met Zr. Ms. stoomschip Etna, met het halve 14de bataljon aan boord, naar Beliling gestoomd en den 18 des morgens daar aangekomen. Z. D. H. had eene inspectie gehouden over het fort, het kampement en de troepen te Beliling, en heeft de magt, hem door den gouverneur generaal by een besluit van 4 Juny verleend, om de zaken met Balie te beslechten, overgedragen aan den luitenant-kol. van Swieten.

Na eene voorgenomen ontmoeting van den Hertog, gezamenlyk met den luit.-kol. van Swieten en den kap. adj. van Capelle, met den Radja van Bangli, tot regeling van zaken, zoude de Hertog de terugreis naar Soerabaja aannemen. Z. D. H. had het einde der expeditie aan de troepen bekend gemaakt by de volgende dagorder, gedagteekend te Padang (Balie), dd. 16 Juny:

“Het is met een waar gevoel van dankbaarheid dat ik aan officieren, onder-officieren, soldaten en matrozen, de land- en zeemagt uitmakende der derde Baliesche expeditie, kan bekend maken, dat de oorlog tegen de Baliesche Vorsten geheel en al ten voordeele van het Nederlandsche gouvernement is geëindigd.

“Deze roemvolle uitkomst is men alleen aan uwe dapperheid, aan uwe krygstucht en aan het beleid uwer bevelhebbers verschuldigd. Gy hebt weder eene nieuwe eervolle bladzyde aan de krygsgechiedenis van het indische leger gehecht. Het heeft my leed gedaan geen getuige van uwe heldendaden te kunnen wezen. Zy zullen echter daarom niet minder onuitwischaar in myn geheugen gevestigd blijven.

“Love de Koning!

Hertog B. VAN SAXEN-WEIMAR-EISENACH.”

(Afg. Handelsb.)